

нѣчта, прѣструвахъ ся съ пріятелскы начинъ като прѣдлагахъ на Софіѣ да си отбере нѣкоѣ хубавѣ дрѣхѣ отъ изряденъ платъ украсенъ съ богаты цвѣтя. ” Тѣ несравняеми шарове сѣ чудесны, думалъ, всѣхъ цвѣтнѣхъ стрѣкъ ще покрѣе дѣно-то на еднѣ паницѣ! о колко е великолѣпенъ тойзи платъ! Това е нѣвѣстно-то (булско) одѣяніе (дрѣхѣ) на любезнѣ-тѣ нашѣ дѣля; никой не е видѣлъ по-скапоцѣново нѣчто; а ты можешъ да го употребишъ на свадбѣ-тѣ си ”.

Единъ отъ сродницы-тѣ Г-нѣ Хагинъ, чиновникъ, старъ на възраст, чечеловѣкъ почтенъ, взе думѣ-тѣ като рече: „Тази дрѣхѣ съвсѣмъ е бесполезна за Софіѣ, недѣйте ѣ лѣсти тѣѣ, вые не трѣбва да ся мѣшяте въ това. Ней принадлежи да отбере, кое-то ще ”. А мамы-тѣ като ся разгнѣвихъ върхо му, умножихъ стараніѣ-та си да направятъ за да отбере Софіѣ нѣкое долне нѣчто, кое-то тѣи удѣнявахъ всѣгда по-вече отъ истинно то му достоинство.